

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 003722 19 Uvp
Banja Luka, 15.04.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Smiljane Mrše, članova vijeća, uz učešće zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi D. B. iz P., Ulica D. R. broj ... (u daljem tekstu tužilac), protiv rješenja tuženog Ministarstvo ..., Odjeljenje ... P. broj ... od 26.06.2018. godine, u predmetu ostvarivanja prava na mjesečni borački dodatak, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 003722 18 U od 27.11.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.04.2021. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Zahtjev tužioca za naknadu štete u iznosu od 3.000,00 KM se odbija.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka u iznosu od 400,00 KM se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana tužba protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja O. u., Odjeljenja ... P. broj ... od 07.06.2018. godine. Tim rješenjem odbijen je zahtjev tužioca za priznavanje prava na borački dodatak, kao neosnovan, uz obrazloženje da je tužilac i dalje korisnik prava na invalidsku penziju stečenu na osnovu invalidnosti koja je uzročno-posljedično vezana za vršenje vojne službe u oružanim sukobima u ratu.

Odbijanje tužbe obrazloženo je razlozima da je pravilan stav tuženog u pravcu da tužilac ne ispunjava uslove za ostvarivanje prava na borački dodatak s obzirom da iz uvjerenja Fond ... R.S., Filijala I. S. broj 091195172668 od 01.06.2018. godine se utvrđuje da je tužilac korisnik invalidske penzije počev od 11.04.2001. godine i da je invalidnost utvrđena na osnovu bolesti koja je uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima u V. R.S. i penzija određena od garantovanog penzijskog osnova za borce I kategorije što je u skladu sa odredbom člana 3. stav 1. Uredbe o boračkom dodatku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 52/13 i 53/14, u daljem tekstu: Uredba). Nema mjesta primjeni odredbe člana 3. stav 2. Uredbe na kojoj insistira tužilac jer se kod njega ne radi o djelimično utvrđenoj invalidnosti, a liječenje koje je obavljao prije rata pogrešno je poistovjetio sa invaliditetom koji kod njega prije rata nije ustanovljen.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužilac pobija njenu zakonitost iz svih razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Nalazi da je presuda nezakonita jer je zasnovana na navodima odgovora na tužbu i na odredbama Uredbe, a ne na Zakonu o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), kao materijalnom propisu. Uredba nije u saglasnosti sa Ustavom RS, a ni Zakonom o pravima boraca, posebno član 3. Uredbe koji je donesen na štetu boraca i kojim se isključuju njihova zakonom utvrđena prava, odnosno Uredbom je obuhvaćena neprihvatljiva i nelogična kombinacija odredaba Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i Zakona o pravima boraca, a sve na štetu boraca. Nižestepeni sud se poziva na uvjerenje Fonda PIO od 01.06.2018. godine, čiju primjenu nalazi spornom, jer je suprotno njegovom rješenju o ostvarivanju prava na invalidsku penziju od 27.09.2010. godine koju je ostvario po osnovu staža osiguranja i posebnog ratnog staža kao borac I kategorije, kao osnovnog uslova za ostvarivanje penzije. Shodno navedenom smatra da su ispunjeni uslovi za uvažavanje zahtjeva i „poništenje“ pobijane presude kao i osporenog akta i prvostepenog rješenja, te da se po odredbi člana 50. ZUS omogući provođenje ponovnog postupka. Postavio je i zahtjev za naknadu štete u iznosu od 3.000,00 KM na ime dugotrajnog maltretiranja i ponižavanja kroz cjelokupne navedene upravne postupke i sudsku odluku kao duševnu bol sa refleksijom na njegovo zdravstveno stanje. Zatražio je troškove postupka u iznosu od 400,00 KM, kao troškove „pravnog saobraćaja“ prouzrokovanih nezakonitim postupanjem.

Tuženi je na traženje suda dostavio spise predmeta, ali nije dao odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je tužiocu koji ima priznat status borca I kategorije i 60 godina života koje je navršio dana 09.11.2010. godine rješenjem prvostepenog organa broj ... od 27.03.2012. godine priznato pravo na mjesečni borački dodatak počev od 01.01.2012. godine u skladu sa članom 4., 5., 9., 10. i 11. Uredbe o boračkom dodatku („Službeni glasnik RS“ broj: 6/12, u daljem tekstu: Uredba iz 2012. godine). To rješenje ukinuto je rješenjem istog organa broj 06/2-569/mbd/175-1 od 09.04.2013. godine. Time je tužiocu ukinuto i pravo na borački dodatak u smislu člana 3. Uredbe iz 2012. godine jer borački dodatak ne može ostvariti borac koji je stekao pravo na invalidsku penziju po osnovu bolesti ili povrede po kome mu je priznat vojni invaliditet. Predmetno prvostepeno rješenje doneseno je na osnovu novog zahtjeva tužioca od 23.02.2018. godine u kojem su od Fond ... R.S. službenim putem pribavljeni podaci za tužioca i osnovu ostvarivanja prava na invalidsku penziju i koji je tuženom dostavio uvjerenje Filijala I. S. od 01.06.2018. godine po kojem je tužilac korisnik prava na invalidsku penziju počev od 11.04.2001. godine, a invalidnost tužioca je uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima u V. R.S. i penzija određena od garantovanog penzijskog osnova za borce I kategorije. Izvršen je uvid u rješenje Filijala I. S. od 27.09.2010. godine kojim je tužiocu ponovo određena invalidska penzija počev od 01.02.2010. godine, primjenom odredbe člana 87. Zakona o PIO, od penzijskog osnova pripadajućeg borcu I kategorije i po osnovu invalidnosti koja je uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima u V. R.S. Shodno navedenom zaključeno je da je tužilac i dalje korisnik prava na invalidsku penziju po osnovu invalidnosti koja je uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima, pa ne ispunjava uslove iz odredbe člana 3. Uredbe za ostvarivanje prava na borački dodatak.

Prema odredbi člana 3. Uredbe, pravo na borački dodatak ne može ostvariti borac korisnik prava na invalidsku penziju kod kojeg je uzrok invalidnosti povreda zadobijena za vrijeme vršenja vojne dužnosti u okolnostima oružanih sukoba, odnosno bolest koja se uzročno-posljedično odnosi na te sukobe.

Činjenično utvrđenje u ovoj upravnoj stvari zasnovano je na uvjerenju Filijala I. S. 01.06.2018. godine i rješenju iste filijale od 27.09.2010. godine. Iz istih proizlazi da je tužilac korisnik prava na invalidsku penziju počev od 11.04.2001. godine, sa invalidnošću koja je uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima u V. R.S., pa je nesporno da nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 3. Uredbe da se tužiocu utvrdi pravo na borački dodatak. S obzirom da je rješenjem od 09.04.2013. godine tužiocu ukinuto i pravo na mjesečni borački dodatak, koje je ostvario po rješenju od 27.03.2012. godine, to nema osnova za primjenu odredbe člana 11. stav 2. Uredbe ni mogućnosti zadržavanja ranije stečenih prava. Takođe nema osnova za primjenu odredbe člana 3. stav 2. Uredbe, na čemu insistira tužilac, s obzirom da je invalidnost tužioca u cjelosti, a ne djelimično uzročno-posljedično vezana sa ratnim dejstvima.

S obzirom da je članom 31. stav 4. Zakona o pravima boraca dato ovlaštenje V. da uredbom uredi uslove i postupak za ostvarivanje prava na borački dodatak ne stoje prigovori tužioca da se odredba nije mogla primijeniti već da se trebao primijeniti zakon. Ovaj sud nije nadležan da vrši ocjenu ustavnosti Uredbe, a s obzirom da je ista još uvijek na pravnoj snazi ne stoji ni prigovor tužioca u pravcu neustavnosti Uredbe.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Tužilac je u zahtjevu zatražio naknadu štete u iznosu od 3.000,00 KM, ali kako se shodno odredbi člana 11. ZUS takav zahtjev može podnijeti samo uz tužbu kojom se traži poništenje upravnog akta, to ovaj sud ne nalazi osnov da o istom odlučuje.

Tužilac je postavio zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 400,00 KM, ali osim što nije uspio u sporu, te kako tužioca u postupku nije zastupao advokat, to mu se shodno odredbi člana 49. stav 3. ZUS, ne mogu odrediti potraživani troškovi.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić